

مرتضی اخوان (پنجاهمین حضور ستاره چهل‌دوساله سینمای ایران روی پرده نقره‌ای، متفاوت‌تر از سایر حضورهایش نبود، اما بی‌تردید مستحق بی‌توجهی سیمِرخ آسمان فجر چهل‌ویکم هم نبود. شهید محمدبروجردی در فیلم‌سینمایی «غریب»، آخرین ساخته محمدحسین لطیفی که خیل عظیمی از نامزدی‌ها در جشنواره چهل‌ویکم و چند سیمِرخ و دیپلم افتخار را به ارمان آورد، با بازی بابک حمیدیان به‌باور بسیاری از منتقدان خوش‌ساخت‌تر از بسیاری از شخصیت‌های سینمایی دفاع مقدس بود که این هنرپیشه در دو دهه حضورش در سینمای ایران به ایفای نقش آن‌ها پرداخته است. با وجود این، هیئت داوران جشنواره نه‌تنها آن را شایسته سیمِرخ ندانست، بلکه نامزد هم نکرد. آن‌هم در جشنواره‌ای که به قول شهیدی فر، مجری اختتامیه، داوران سخاوتمندانه‌تر از دوره‌های گذشته، هم تعداد بیشتری نامزد در هر بخش معرفی کرده بودند و هم دو سیمِرخ ولورین را برای بهترین بازیگر نقش اول مرد و چهار سیمِرخ

غربت ستاره «غریب» در آسمان فجر

و دیپلم افتخار را برای نقش مکمل مرد در نظر گرفته بودند. بابک حمیدیان که ورودش به عرصه سینما را از سال ۱۳۸۲ و بازی در فیلم دفاع مقدسی «مزرعه پدری» مرحوم رسول ملاقلی‌پور آغاز کرده بود، در این سال‌ها رکوردی منحصربه‌فرد از خودش روی پرده نقره‌ای به‌جا گذاشته و شاید بیش از بسیاری از بازیگران سینمای ایران در پنجاه فیلم ایفای نقش کرده است؛ از فیلم‌های ملودرام اجتماعی بگیرد تا آثار دفاع مقدسی و ژانر کمدی. حمیدیان همان قدر که در «بادیگارد» و «به وقت شام» حاتمی‌کیا خوش درخشیده بود، در آثاری مانند «اسب حیوان نجیبی است» و «مصادره» هم قابل قبول ظاهر شد. بازی‌هایی که او را به هنرپیشه‌ای همه‌فرد حریف بدل کرده است. نکته جالب توجه درباره حمیدیان، غیبت سه‌ساله او در سینمای ایران است. او بعد از سال ۱۳۹۸ و بازی در فیلم «روز بلوا» به کارگردانی بهروز شیبی، دیگر فیلمی در سینما نداشت تا همین امسال که با «غریب» به جشنواره فجر آمد، حضوری غریبانه که با وجود درخشش، چندان نظر داوران سیمِرخ فجر چهل‌ویکم را جلب نکرد تا تعجب همگان را برانگیزد.

بیستمین جشنواره فیلم فجر در مشهد در حالی به کار خود پایان داد که دستاوردهای مهمی برای اهالی هنر و فرهنگ به همراه داشت

در مسیر یک رویداد بیست ساله

بخش رسمی افتتاحیه جشنواره

نیاید این‌طوری باشد. کسی که تجربه سینمایی دارد یا خبرنگار سینماست وسال هاست دارد زحمت می‌کشد نیاید برای جشنواره بلیت بخرد. امسال این مسئله حل شده بود و بچه‌ها دنبال بلیت نبودند. این فیلم‌ساز با اشاره به برگزاری نشست‌های نقدوررسی فیلم‌ها از سوی پاتوق فرهنگ‌مشهدو همچنین پوشش رسانه‌ای کامل جشنواره از سوی رسانه‌ها می‌گوید: اینک‌ه چنین نشست‌های منظمی در شهری به جز تهران برگزار شود یک اتفاق خیلی خوب است. او همچنین به نقاط ضعف میزبانی امسال مشهد می‌پردازد و می‌گوید: ناهماهنگی‌هایی هم وجود داشت که یک دلیل اصلی آن‌هنودیک‌اتاق عملیات‌مشترک‌برمی‌گشت.سه‌چهار سازمان‌وسط‌بودندوهرکدام سعی داشتندبخشی از کار را به دست بگیرند. یکی از مناقشات امسال که می‌شد به‌طرزبهتری آن را حل کرد بلیت‌فروشی سالن رسانه‌ها بود. به مهمانان و عوامل کارت میهمان داده بودند ولی وقتی رفتی‌روی‌صندلی‌می‌نشستی.یک نفر می‌آمد تورا بلند می‌کردومی‌گفت جای اوست. من خودم وقتی می‌دیدم مردم عادی بلیت می‌خرند و به سالن رسانه‌ها می‌ایند، لذت می‌بردم، چون واقعا دوست دارم با مردم فیلم ببینم. من این را دوست دارم ولی نیاید وقتی به من کارت میهمان می‌دهند به مردم بلیت داری شماره صندلی بفروشند. می‌توانستند بلیت را بدون شماره صندلی بفروشند و مردم عادی هم هرجایی که خالی

برگزاری جشن سیمِرخ سینمای خراسان رضوی در شهر یور ۱۴۰۲

پنجمین جشن سیمِرخ سینمای خراسان رضوی که هرساله هم‌زمان با برگزاری جشنواره فیلم فجر در مشهد برگزار می‌شد، به شهر یور ماه سال آینده موکول شد. رئیس انجمن سینمای جوان مشهد دراین باره به‌شهرآرا گفت: سال گذشته این جشن به خوبی برگزار شد. اما از آنجا که برگزاری آن هم‌زمان با جشنواره فیلم فجر مشهد باعث می‌شد به عنوان یک بخش جنبی این جشنواره در نظر گرفته‌شود، تصمیم گرفتیم برگزاری جشن سیمِرخ سینمای خراسان رضوی را به ۲۱ شهریور و هم‌زمان با روز ملی سینما موکول کنیم. سیدوحید حسینی افزود:

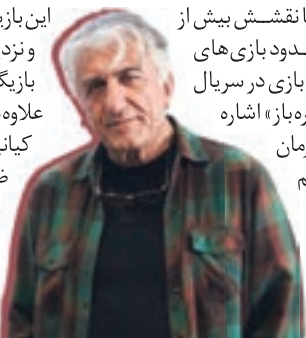
ادای دین واقعی

درباره «سینما متروپل»، «بهترین فیلم چهل‌ویکمین جشنواره فیلم فجر

جایی که خبر و صدا و نورش باید درست مثل اذان مسجد به گوش عراقی‌ها برسد تا بفهمند که زندگی در آبادان هنوز جریان دارد. خوشبختانه‌عصر سینما در «سینما متروپل، عصری عاریتی و تزیینی نیست، بلکه کاملاً در تاروپود اثر تنیده‌شده و بخشی ناگسستنی از طرح فیلم‌نامه به شمار می‌رود. کاراکترهای این فیلم به شکلی واقعی و باورپذیر عاشق سینما هستند، نه اینکه آدم‌هایی معمولی باشند که با ادای عشق سینما بودن مخاطب را فریب می‌دهند. آن‌ها هم‌زمان که دلداه سینما هستند، دغدغه عشق به شهر و کشور خود را هم دارند و به‌هیچ‌وجه جنگ را شوخی نمی‌گیرند. به این ترتیب است که «سینما متروپل، موفق می‌شود شالوده ارزشمند خود را بنا کند، یعنی همان چیزی که این فیلم را ممتاز می‌کند: درآمیختن -یا به عبارت دقیق‌تر، ترکیب- دو عنصر عشق سینما بودن و زنده‌بودن. در یکی دو دهه اخیر کمتر فیلمی توانسته است به این شکل بین مؤلفه‌هایی که ظاهراً مورد علاقه طیف‌های متفاوت و حتی متضاد هستند، آشتی ایجاد کند و این کاری است که «سینما متروپل، به خوبی از پس آن برمی‌آید. «سینما متروپل، قبل از هر چیز موفق شده

انرژی مهارناپذیر

محمد عنبرسوز یکی از بازیگران با سابقه سینما و تلویزیون ایران که نقش‌های ماندگاری را مقابل دوربین برده و در سال‌های اخیر تا حدی از دوران اوج خود فاصله گرفته، بازیگر مشه‌دی خوش‌صحت و جذابی است که امسال با بهترین فیلم جشنواره فجر به این رویداد سینمایی بازگشته است. رضا کیانیان که در سال‌های دورتر نقش‌های ماندگاری را در «مختارنامه»، «خانه‌ای روی آب»، «یه حبه قند» و «قدمگاه» بازی کرده، از ابتدای ده ۹۰ تا امروز بیش از دوسه نقش‌آفرینی شاخص در سطح اول سینما و تلویزیون نداشته و اغلب یا در آثار متوسط بازی کرده یا نقشش بیش از حد کوتاه و فرعی بوده است. از محدود بازی‌های شایان توجه او در دهه ۹۰ می‌توانیم به بازی در سریال «شهرزاد» و فیلم تحسین‌شده «مسخره‌باز» اشاره کنیم. این در حالی است که در همین زمان بیش از بیست نقش‌آفرینی کم‌اثر هم در کارنامه این بازیگر با سابقه به چشم می‌خورد. به نظر می‌رسد که کیانیان در ابتدای دهه جدید می‌تواند با

فیلم خوش‌ساخت «سینما متروپل» نقطه عطف تازه‌ای در کارنامه خود رقم بزند و به ریل موفقیت بازگردد. بازی او در این فیلم، در نقش ممیز فیلم‌های سینما متروپل، آبرومند از آب درآمده و هم‌زمان که بامزه است، با در خدمت درام بودنش، به ایجاد تقابل هم کمک می‌کند. بازی آرام کیانیان در فیلم محمدعلی‌باشه‌آهنگر برگ تازه‌ای از کارنامه بازیگری است که همیشه به دنبال ایفای نقش‌های تازه بوده و از تکرار خودش بیزار است. با این‌همه کارنامه رضا کیانیان از دو اشتباه او لطمه دیده است. انتخاب‌های شتاب‌زده و حواشی بی‌مورد، این بازیگر مشه‌دی در یک دهه اخیر در بیش از دوازده فیلم سینمایی و نزدیک به ۱۰ سریال مختلف به ایفای نقشش پرداخته که برای بازیگری در سطح اول سینما و تلویزیون کمی زیاد به نظر می‌رسد. علاوه‌بر این اظهارنظرهای اجتماعی و سیاسی گاه‌وبیگاهش نیز کیانیان را دچار عدم تمرکز می‌کند که نمونه‌بارزش همین اظهارات ضدونقیض او درباره حضور در جشنواره فیلم فجر است که واکنش‌های زیادی را برانگیخته است. با رفع این دو مانع، احتمالاً رضا کیانیان می‌تواند در سال‌های آینده به یکی از مهم‌ترین بازیگران ایران برای نقش پدر تبدیل شود.

بوی تخمه

در سینمای اهالی رسانه

ملیحه جهانخشن

وقتی می‌گوییم سینمای اهالی رسانه، مقصودمان سینمایی است که خبرنگاران و منتقدان و اهل قلم با داشتن کارت یا بلیت می‌توانند فیلم‌های جشنواره فجر را در آن ببینند. هرچند، خبرنگاران نیز چند دسته‌اند، دسته اول خبرنگارانی که با غرور و افتخار از سوی رسانه‌ای که در آن کار می‌کنند کارت به آن‌ها تعلق می‌گیرد و دسته‌دوم خبرنگارانی که باید منتظر بلیت باشند که آیا برای فلان فیلم که دوست دارند حتماً ببینند یا نقد کنند یا درباره‌اش بنویسند، بلیت جشنواره نصیبشان می‌شود یا نه. از این مسیر که بگذریم و به سالن سینما برسیم، تازه ماجرا آغاز می‌شود. با کارت یا بلیتی که شماره‌صندلی ندارد، بایدجایی‌رابرای‌نشستن انتخاب می‌کردیم که این هم جای تأمل داشت. من حتی از این مسئله هم عبور می‌کنم و می‌خواهم از دغدغه جدی‌تری صحبت کنم؛ دغدغه فرهنگی و آنچه از آن به‌عنوان اداا سینما رفتن یاد می‌شود. سینمای اهالی رسانه به گمان من باید فضایی ویژه برای خبرنگاران و منتقدان و اهالی رسانه فراهم کند تا در آرامش و سکوت بتوانند فیلم‌ها را ببینند و آنچه را که ضروری است، برای تحلیل و واکاوی و نقد پس از آن در حافظه‌شان ثبت کنند. اما امسال با مسائلی روبه‌رو شدم که تأمل برانگیز بود. نخستین مسئله حضور بچه‌های کوچک‌وحتی‌نوزاددر سینما بود. جداً از اینکه سینمای خانوادگی باید جدا از سینمای اهالی رسانه باشد، این سؤال مطرح است که مگر هر فیلمی حتی اگر بلیت آن رایگان باشد، برای هر گروه سنی مناسب است؟ نکته دوم که مدتها پیش یاد می‌آید، این است که سینمایی که در همه مدت اکران فیلم با صدای تخته‌شکستن‌وخش‌خش‌بسته‌های چپیس‌وتقلات دیگر همراه است و همه‌فشار ا انواع‌وبه‌ای خوراکی‌ها پر کرده‌است، وضعیت مناسبی برای تمرکز خبرنگاران و منتقدان است؟ نکته سوم اینکه آیا به همان اندازه که برای فیلم‌برداری یا عکس‌برداری از روی فیلم‌ها نظارتی بر سالن‌های سینما وجود دارد، حساسیتی برای چنین مواردی در سینمایی که بیشتر اهالی رسانه برای پوشش خبری، نوشتن نقد یا گزارش در آن حاضر شده‌اند، وجود دارد؟

با وجود اینکه نمی‌توان از تلاش‌های مسئولان و همه کسانی که در راستای اکران فیلم‌های جشنواره امسال زحمت کشیده‌اند چشم‌پوشی کرد، به‌نظر می‌رسد ما نیازمند برنامه‌ریزی‌های بهتری هستیم. نمی‌توان از کارکرد سرگرمی سینما برای خانواده‌ها غافل شد، اما به‌نظر می‌رسد با فرهنگ‌سازی صحیح در زمینه آداب سینما رفتن، نظارت دقیق بر سالن‌های سینما و ممنوع کردن سرو بعضی خوراکی‌ها، دست کم در سالن‌های ویژه خبرنگاران و اهالی رسانه در زمان اکران جشنواره فیلم فجر و همچنین، ممنوع کردن ورود خانواده با نوزاد یا رعایت گروه سنی و تفکیک سالن خبرنگاران و اهالی رسانه از سالن خانوادگی می‌توان وضعیت‌بهتری را برای مخاطبان سینما به‌ویژه خبرنگاران و منتقدان فراهم کرد.

درنگ

همه کارها را خودشان بلندند. این باعث می‌شود که لطمه بخورند و البته بازخوردش را در نمایش عمومی فیلم‌ها خواهند دید. امیدوارم برایشان تجربه تلخی نشود و در کارهای بعدی حتماً از مشاوران خوب استفاده کنند. آب‌بر در عین حال برگزاری بیستمین جشنواره فیلم فجر در مشهد را اتفاق بسیار خوبی می‌داند و تأکید می‌کند: ناهماهنگی‌هایی‌هم‌هرسال‌وجودداردامانکته مثبت امسال نسبت به سال‌های پیش این بود که من شاهد بودم همه دارند تلاش می‌کنند یک کار آبرومند ارائه دهند. اگر هم یک عده ناراضی هستند، به‌خاطر فیلم‌هاست و ربطی به برگزار کننده ندارد، چون فیلم‌ها حاصل شرایط اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و امنیتی هر کشوری هستند.

● شباه سازی جشنواره تهران در مشهد

محمد کلاته ملایی، منتقد سینما، درباره برگزاری بیستمین جشنواره فیلم فجر در مشهد می‌گوید: هر مخاطب علاقه‌مند به سینمایی دوست دارد هم‌زمان با برگزاری جشنواره فجر در تهران، فیلم‌ها را در شهر خودش تماشا کند. با توجه به محدودیت‌های مسافت و کار خیلی از علاقه‌مندان نمی‌توانند به تهران بروند، بنابراین برگزاری آن تقریباً هم‌زمان با تهران به ویژه برای ما علاقه‌مندان نکته مثبتی است. اینکه چند روز دیرتر هم برگزار می‌شود، اتفاقاً خوب است، چون باعث می‌شود اطلاعاتی قبل از اکران فیلم‌ها به دستمان برسد.

او به اختصاص سینما هویزه به اصحاب رسانه در جشنواره امسال اشاره می‌کند می‌گوید: بدون شلوغی و ازدحام معمول توانستیم فیلم‌ها را با تمرکز در کنار همکارانمان مشاهده کنیم و حس و حال جشنواره تقریباً در مشهد نیز مشابه‌سازی شد. این کم کاری نیست و باید از مسئولان و دست‌اندرکاران تشکر کرد. البته معمولاً ناهماهنگی‌هایی‌هم‌چند‌مشهدوچه‌در تهران، به‌ویژه در بلیت‌فروشی بوده‌است و گله‌ای نیست. او درباره فیلم‌های امسال جشنواره که در مشهد به اکران درآمدند می‌گوید: معمولاً هرساله در جشنواره فجر شاهد چهار یا پنج فیلم خوب هستیم و بقیه فیلم‌ها اغلب متوسط‌وضعیف‌اند. این‌منحصربه‌امسال نیست. اما تفاوتی که امسال با سال قبل داشت این بود که تحریم کردن جشنواره از سوی برخی هنرمندان باعث ورود بیشتر کارگردان‌های فیلم اولی به جشنواره شد. وی ادامه می‌دهد: اگر سال‌های پیش کارگردان‌های جوان به‌خاطر اسم خیلی از فیلم‌سازان و بزرگان سینما پشت در جشنواره می‌ماندند، امسال راحت‌تر توانستند فیلم‌هایشان را به بخش اصلی مسابقه برسانند. این اتفاق بدی نیست، چون به‌نسل جوان میدان داده شد. از سویی پیش‌بینی می‌شد که از آن‌ها شاهد فیلم‌های خیلی خوبی نباشیم. او می‌افزاید: این اتفاق خوبی برای سینمای ماست که کم کم باید خودش را از زیر یوغ خیلی از اسم‌های بی‌بودی بزرگ شده‌اند کنار بکشد و به جوان‌هایی میدان بدهد که در آینده می‌توانند فیلم‌های خیلی بهتری بسازند. حتی آن‌هایی که فیلم‌های ضعیفی در جشنواره داشتند. تا حدود زیادی فیلم‌هایی جایزه گرفتند که فیلم‌های خوبی بودند و این‌طور نبود که به این دلیل که فلان ارگان پشت فیلمی بوده، جایزه گرفته باشد.

«سینما متروپل» را به اثری چشم‌نواز تبدیل کرده که شکوه سینما را چاشنی قصه سرحال و خوش‌ریشتمی می‌کند. در واقع، برخلاف انبوه آثاری که صرفاً با اهرم مرور فیلم‌های تاریخ سینما توسط شخصیت اصلی، سعی دارند ژست عشق سینما بودن بگیرند، «سینما متروپل، عشقش به سینما را درونی کرده است و بدون اطوارهای نمایشی، واقعا به سینما ادای دین می‌کند.

در میان مؤلفه‌های فنی و هنری «سینما متروپل» که عموماً نمره قبولی می‌گیرند، ضعف این فیلم به مدت زمانش برمی‌گردد. ببینند هر قدر هم که صورت بگیرد و به سختی طاقت تماشا فیلمی با این مدت زمان طولانی را دارد، بالاخص که بخش زیادی از سکانس‌ها داخلی و شب هستند و این موضوع ناخودآگاه چشم‌بیننده را خسته می‌کند. به نظر می‌رسد که «سینما متروپل» با یک تدوین مجدد و کوتاه شدن زمانش می‌تواند به مراتب بهتر از این شود.

الهام ظریفیان

بیستمین جشنواره فیلم فجر مشهد که دوشنبه گذشته و هم‌زمان در سینما های هویزه ، آفریقا ، ویلاژ تورپست ، سیمِرخ ، برفی و پارک‌بازار آغاز شده بود، روز گذشته به کار خود پایان داد. از سال ۱۳۸۲ که از آن به عنوان نخستین سال برگزاری متوالی جشنواره فیلم فجر در مشهد یاد می‌کنند تا کنون علاقه‌مندان مشه‌دی سینما هر سال با اشتیاق منتظر برگزاری این رویداد بین‌المللی و آشنایی با سینمای روز کشور شان بوده‌اند. با وجود همه فراز و فرودها و حاشیه‌هایی که امسال درباره جشنواره فیلم فجر در فضای مجازی وجود داشت، برگزاری این رویداد سینمایی در مشهد با یک رشد به‌نسبت مهم برای علاقه‌مندان به سینما همراه بود. اختتامیه هویزه با اصحاب رسانه با وجود همه ناهماهنگی‌ها نکته مثبتی بود که تقریباً همه منتقدان و اصحاب هنر و رسانه در مشهد بر آن اتفاق نظر داشتند. در ادامه ما با دو فیلم‌ساز مشه‌دی و یک منتقد سینمایی درباره سطح کیفی فیلم‌های امسال و همچنین درباره برگزاری بیستمین دوره برگزاری جشنواره در مشهد گفت‌وگو کردیم.

● حضور ژانرهای جدید در سینمای ایران

محمد مهدی خالقی، فیلم‌ساز مشه‌دی، نیز درباره جشنواره امسال و کیفیت فیلم‌ها می‌گوید: یک نکته خوب که امسال بیشتر شاهد آن بودیم این است که کم‌کم بعضی ژانرها و سوزه‌هایی قابل فهم می‌شوند که در سینمای دنیاماننده‌الیوودوحتی‌بالیوودر یادامتحان شده‌اند. برای مثال گونه‌ای محتوایی از سینما که من به آن پیشرفت می‌گویم و منظور فیلم‌هایی است که تلاش قهرمان را در یک مسیر خلاقانه و با کمک گرفتن از علم و دانش و فناوری نشان می‌دهد؛ یک ژانر امیدبخش و تکنولوژیک بسیار جذاب که سال هاست در سینمای آمریکا وجود دارد و امسال فیلم «گل‌های باورده» در جشنواره امسال نمونه‌ای از آن محسوب می‌شود. خالقی می‌افزاید: در یک جشنواره کامل اگر ۲۴ فیلم داریم، حداقل ۱۰ ژانر شفاف و درست باید باشد که بتواند سلیقه‌های مختلف را جواب بدهد. این سلیقه‌های مختلف است که می‌تواند سینما را کم‌کم به استقلال مالی برساند و رشد مخاطب را به همراه بیاورد، مانند ژانرهای ورزشی، انیمیشن، پلیسی و امنیتی، حادثه‌ای و در واقع گونه‌های دیگری به غیر از اجتماعی. او درباره حضور پررنگ فیلم اولی‌ها هم می‌گوید: چند فیلم اولی خوب داشتیم که در عین ابراداتی که در فیلم‌هایشان بود برای فیلم اول خوب کار کرده بودند، مانند «اتاقک گلی» و «کت‌چرمی». این نشان می‌دهد فیلم‌سازان جوان کم‌کم دارند جدی بودن مسئله را بیشتر درک می‌کنند.

● برای ارزیابی، سیمِرخ ۲۰ ساله را ببینید

خالقی همچنین درباره کیفیت برگزاری جشنواره در مشهد می‌گوید: ما نباید برگزاری جشنواره فیلم فجر مشهد را فقط برای امسال در نظر بگیریم، بلکه باید سیر رشد آن را طی بیست سال گذشته ببینیم. امسال نکته خوبی که وجود داشت این بود که سینمای رسانه‌ها تثبیت شد. سینمای رسانه‌ها در مشهد هیچ‌وقت هویت درستی نداشته‌است. من تا سه سال پیش خودم بلیت می‌خریدم.

نقد روز

محمد عنبرسوز (فیلم تازه محمدعلی‌باشه‌آهنگر هم‌زمان که بهترین فیلم جشنواره امسال است، در فضای کلی سینمای ایران هم امتیاز بالایی دریافت می‌کند و در

مزمه بهترین آثاری قرار می‌گیرد که طی سال‌های اخیر در جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمده‌اند. دلیل اهمیت و جذابیت «سینما متروپل، اما نه ستارگان پر تعداد و موضوع اجتماعی ملتپه‌ی که نفس مخاطب را بند بیاورد، بلکه پایبندی به قواعد سینما و توجه به موضوعات انسانی است. این فیلم که در سبتر تاریخی سال‌های جنگ تحمیلی ساخته شده، قصه پسری را که عاشق سینماست روایت می‌کند که در کودکی دل بسته دختر آپاراتچی سینما بوده و با جدیت بر آن‌ها را از هم جدا کرده‌است. اما سال‌ها بعد و در دوران جنگ و محاصره آبادان تصمیم می‌گیرد پدر دختر را که آپاراتچی سینماست از زندان فراری بدهد تا به کمک او بتوانند سینما متروپل آبادان را دوباره راه‌اندازی کنند. بدین ترتیب است که سینما متروپل برای کاراکترهای فیلم تبدیل می‌شود به نماد زندگی و مقاومت ملی،